

[Undervisningsministeren.]

som også bebudet i den skriftlige redegørelse i tilslutning til åbningstalen den 3. oktober, at fremsætte forslag i denne folketingssamling om ændring af skolestyrelsesloven. Fremsættelsen vil ske med henblik på en førstebehandling i denne samling og genfremsættelse først i næste samling, sådan at loven forhåbentlig kan vedtages i god tid før den kommunale valgperiodes udløb.

Inden fremsættelsen af et sådant lovfor-
slag i folketinget plejer jeg imidlertid at for-
handle med de foreninger og organisationer,
som berøres af lovændringerne, eller at
sende dem et lovudkast til udtalelse. Med
hensyn til skolestyrelsesloven har Kommu-
nernes Landsforening, i øvrigt i forståelse
med mig, gennem forhandlinger med de
andre i denne lov interesserede foreninger i
løbet af den sidste del af 1972 forsøgt at nå
frem til en afklaring af de enkelte forenin-
gers ønsker og standpunkter ved den fore-
stående lovrevision. Jeg har endvidere bedt
de pågældende foreninger og organisationer,
der således har beskæftiget sig med lovfor-
slaget igennem nogle måneder, om at frem-
komme med deres synspunkter. En del af
disse tilkendegivelser er først indløbet for
ganske nylig, og jeg mangler endnu nogle
udtalelser, bl. a. fra Amtsrådsforeningen.

Det ville derfor være noget urimeligt over
for disse organisationer, som jeg har bedt
om at præstere et arbejde, hvis jeg på nuvæ-
rende tidspunkt bandt min stilling endeligt
til en række af de spørgsmål, som det fore-
liggende lovforslag rejser. Jeg kan imidlertid
give min tilslutning til lovforslagets hoved-
sigte, som ifølge bemærkningerne er en de-
centralisering af styreformen inden for sko-
levæsenet samt administrative forenklinger
inden for folkeskoleområdet og fritidsunder-
visningsområdet.

Med hensyn til forholdet mellem kommu-
ner og amtsråd er jeg enig med forslagsstil-
lerne i, at en begrænsning eller en forenkling
af amtsrådets godkendelsesbeføjelser vedrø-
rende kommunernes lovbestemte dispositio-
ner bør tilstræbes, sådan at unødigt dobbelt-
behandling undgås. Jeg kan dog ikke på
nuværende tidspunkt tage stilling til, om
det vil være den rigtige løsning med en
fuldstændig ophævelse af amtsrådenes befø-
jelser til at godkende skoleplaner, undervis-
ningsplaner, ungdomsskoleplaner osv., sådan

som forslagsstillerne går ind for. Det er jo
navnlig med hensyn til de større og de store
kommuner, at amtsrådenes detaljerede til-
syns- og godkendelsesbeføjelser må fore-
komme mindre rimelige og mindre hensigts-
mæssige. Men jeg vil i denne forbindelse
gerne minde om, at det nævnte forhold skyl-
des den tilgrundliggende kommunale lovgiv-
ning, som i styrelsesmæssig henseende lige-
stiller små og store kommuner, landkommu-
ner og bykommuner.

Jeg er bekendt med, at Kommunernes
Landsforening og Amtsrådsforeningen har
påbegyndt forhandlinger om en forenkling
af de gældende bestemmelser på dette områ-
de, og derfor vil jeg forbeholde mig min stil-
ling til disse spørgsmål, indtil jeg kender
udfaldet af de to organisationers drøftelser.

Jeg kan tilslutte mig forslaget om, at de
nuværende skole- og fritidskommissioner
afløses af én undervisningskommission, men
jeg må, hvad jeg senere vil vende tilbage til,
være skeptisk over for den måde, hvorpå
forslaget tænkes gennemført, såvel med
hensyn til kommissionens sammensætning
som med hensyn til dens funktioner.

Endelig kan jeg tilslutte mig forslagsstil-
lernes ønske om, at skolenævnets stilling
styrkes, således at skolenævnet i videre ud-
strækning, end det er tilfældet efter den
gældende lov, får bemyndigelse til at træffe
bestemmelser om forhold, der vedrører den
enkelte skole. Det er i øvrigt min opfattelse,
at vi ved en revision af skolestyrelsesloven
bør tilstræbe en reduktion af de mange for-
skrifter, som findes i den gældende lov om
høring af kommissioner og nævn samt fælles-
lærerråd og lærerråd, således at disse for-
skrifter i et vist omfang erstattes med andre
former for samarbejde, f. eks. ved at de for-
skellige interesserede kredse og grupper
bringes i direkte kontakt og samarbejde
med repræsentation i fælles organer.

For så vidt angår Københavns kommune,
finder jeg også, at det er påkrævet, at der
uanset de forskelle, der følger af Køben-
havns særstilling i kommunal henseende, til-
stræbes størst mulig harmonisering af de
gældende styrelsesregler med de bestemmel-
ser, der gennemføres for landets øvrige
kommuner.

Jeg er enig i, at vi må gennemføre en for-
enkling af behandlingen af skolebyggesager-
ne. Denne behandling tynges meget af de